

Nr. 4000
van het arrest

Nr. 2005/5380
van het repertorium

Nr. 523 P 97
van het parket.

ARREST

Het Hof van Beroep, zitting houdende
te Antwerpen, veertiende kamer,
recht doende in correctionele zaken,
spreekt het volgende arrest uit:

Inzake van het **OPENBAAR MINISTERIE**
en van de **BURGERLIJKE PARTIJEN**:

1. vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen,

vertegenwoordigd door Meester _____, Advocaat loco Meester
_____, Advocaat bij de balie te _____

2.a. _____, en zijn echtgenote

b. _____
wonende te _____

vertegenwoordigd door Meester _____, Advocaat loco
Meester _____, Advocaat bij de balie te _____

t e g e n:

groothandelaar pluimvee,
geboren te op
wonende te

beklaagde,
vertegenwoordigd door Meester , Advocaat bij de balie te

Beticht van:

A. Bij inbreuk op art. 22 lid 2, strafbaar gesteld bij art. 39§ 1.2° van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, als exploitant van een inrichting, ongeacht de verleende vergunning niet steeds de nodige maatregelen te hebben getroffen om schade en hinder te voorkomen nl.

1. op 28 juni 1993: inzake geluidshinder
2. op 9 juli 1993: inzake geluidshinder
3. op 13 juli 1993: inzake geur- en geluidshinder
4. op 14 juli 1993: inzake geurhinder
5. op 17 juli 1993: inzake geur- en geluidshinder
6. op 4 november 1993: inzake hinder door bodemverontreiniging
7. op 11 juli 1994: inzake geluidshinder
8. op 31 juli 1994: inzake geluidshinder
9. op 1 september 1994: inzake geluidshinder
10. op 7 februari 1995: inzake hinder door bodemverontreiniging
11. op 20 mei 1995: inzake geluidshinder en schade door verontreiniging van oppervlakte water
12. op 12 juli 1995: inzake schade door verontreiniging van het oppervlaktewater
13. op 17 juli 1995: inzake schade door verontreiniging van het oppervlaktewater

B. Bij inbreuk op art. 22 lid 1, strafbaar gesteld bij art 39 §1.2° van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op art. 43 §1 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieu vergunning dd. 6/2'91 (VLAREM), als exploitant in de hierna vermelde vergunningen opgelegde voorwaarde niet te hebben nageleefd nl.

1. op 28 juni 1993, 9. 13. 14 en 17 juli 1993, 11 en 31 juli 1994 en 1 september 1994
de exploitatievoorwaarden inzake milieu (vergunning dd. 15.04.93) die luiden (nr. 1) "De vereiste schikkingen worden getroffen opdat de

hinder voor de buurt door stof, rook, dampen, uitwasemingen en/of reuk de normaal aanvaardbare grenzen, noch de normale burenlust overschrijdt"

2. op 13 en 17 juli 1993 en op 14 juli 1995

de exploitatievoorwaarden inzake milieu van de vergunning dd. 15.04.93 die luiden (nr. 2) "De vereiste schikkingen worden getroffen opdat het geluid inherent aan de exploitatie van de inrichting zich zo mogelijk niet buiten de inrichting voortplant en dat tenminste het gemeten of geëvalueerd geluidsdrukniveau in de omgeving een normale burenlust niet overschrijdt. De vereiste schikkingen worden ook getroffen om te voorkomen dat de trillingen inherent aan de exploitatie van de inrichting, schadelijk zijn voor de stabiliteit van de constructies en een bron van ongemak zijn voor de buurt"

3. op 4 november 1993 en op 7 februari 1995

de exploitatievoorwaarden inzake milieu van de vergunning dd. 15.04.93 die luiden (nr. 3) "De vereiste schikkingen worden getroffen om bodem- en grondwaterverontreiniging te voorkomen of om de gevolgen van een eventuele bodemverontreiniging en/of grondwaterverontreiniging ten gevolge van een incident, tot een minimum te beperken."

4. op 14 juli 1995

de bijzondere exploitatievoorwaarden van de vergunning dd. 15.04.93 met betrekking tot geluid en trillingen veroorzaakt door ingedeelde inrichtingen waarvoor de activiteiten plaats vinden in open lucht en/of binnen vrijstaande gebouwen (nrs. 1 en 2)

"1. De nodige maatregelen zijn genomen om de geluidsproductie aan de bronnen en de voortplanting van geluid naar de omgeving te beperken. Naargelang de omstandigheden wordt gebruik gemaakt van geluidsarme installaties en toestellen, geluidsisolatie en/of absorptie- en afschermtechnieken.

2. Het $L_{Aeq,T}$ (d.i. het A-gewogen equivalent continu geluidsdrukniveau) veroorzaakt door de inrichting zal in de nabijheid van gebouwen vreemd aan de inrichtingen die gewoonlijk door mensen bezet zijn, het gemeten $L_{Aeq,T}$ van het overwegend heersende achtergrondgeluidsniveau met niet meer dan de volgende waarden overtreffen:

b) 's avonds: 0 dB(A) "

5. op 20 mei 1985, 12 juli 1985 en 17 juli 1995

de voorwaarden van de lozingsvergunning dd. 24.11.88 die luiden "art. 3 §1.3° de afmetingen van de in het geloosde water aanwezige zwevende stoffen mogen niet groter zijn dan 1 cm; die stoffen mogen door hun structuur de goede werking van de pomp- en zuiveringsstations niet hinderen; art. 3 §1.3° bovendien mag het geloosde water zonder uitdrukkelijke vergunning geen stoffen bevatten die

a) een gevaar betekenen voor het onderhoudspersoneel der riolen en zuiveringsinstallaties;

b) een beschadiging of verstopping van de leidingen kunnen veroorzaken;

c) een beletsel vormen voor de goede werking van de pomp- en

zuiveringsinstallaties;

d) een zware verontreiniging van het ontvangende oppervlaktewater waarin het water van de openbare riool wordt geloosd, kunnen veroorzaken"

C. Bij inbreuk op de arts. 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de arts. 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970. op het onroerende goed gelegen te gekadastraerd als met een globale oppervlakte van 1307 m2 eigendom van de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven,

1. zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, tussen 1 januari 1990 en 1 januari 1991 te hebben uitgevoerd en van dan af tot 1 november 1994 te hebben instandgehouden nl. een aangebouwd magazijn: 7 m op maximaal 10 m uit prefabplaten te hebben opgericht.

2. in strijd met de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van van 12 december 1989 tussen 26 januari 1993 en 12 februari 1993 te hebben opgericht en van dan af tot 1 november 1994 te hebben instandgehouden, nl. de voorgeschreven maximumdiepte van 11.90 m bij de bouw van het magazijn te hebben overschreden.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd. 22.10.1996

Gelet op de akte van aankoop dd. 12 juni 1978, 21 januari 1983 en 9 mei 1983 door notaris te

Gelet op het hoger beroep ingesteld op

- 2 april 1997 door beklagde,
- 3 april 1997 door het Openbaar Ministerie,

tegen het vonnis op tegenspraak gewezen op **19 maart 1997** door de vierde C kamer (1 rechter) van de rechtbank van eerste aanleg te **Antwerpen**, dewelke recht doende in correctionele zaken:

- zegt dat de feiten gepleegd werden te
- zegt dat de tenlastelegging B.5 dient gelezen als "op 20 mei 1995, 12 juli 1995 en 17 juli 1995" i.p.v. "op 20 mei 1985, 12 juli 1985 en 17 juli 1995" en dat in de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.7, A.8, A.9 en A.11 het woord "geluidshinder" dient verbeterd in "geurhinder";
- beklaagde vrijspreekt voor de feiten van de tenlastelegging A.3, A.7 (zoals aangepast) A.11 (in zoverre betrekking hebbend op de verontreiniging van het oppervlaktewater op 20 mei 1995) B.1 (in zoverre betrekking hebbend op 13 juli 1993 en 11 juli 1994, B.2 (in zoverre betrekking hebben op 13 juli 1993) en B.5 §2;
- beklaagde hoofdens de vermengde feiten A.1, A.2, A.4, A.5, A.6, A.7 (zoals weerhouden), A.8, A.9, A.10, A.11 (zoals weerhouden), A.12, A.13, B.1 (zoals weerhouden), B.2 (zoals weerhouden) B.3, B.4, B.5 §1 (zoals weerhouden) tot een geldboete van 7.000,-fr. x 200 = 1.400.000,-fr. of 3 maanden;
- beklaagde hoofdens de vermengde feiten C.1 en C.2 veroordeelt tot een geldboete van 1.000,-fr. x 150 = 150.000,-fr. of 3 maanden;
- beklaagde verplicht tweemaal een bijdrage te betalen van 10,-fr. x 200 = 2.000,-fr., een vergoeding van 1.000,-fr. oplegt en verwijst in de kosten = 4.858,-frank;
- het herstel der plaatsen in hun oorspronkelijke staat beveelt binnen de drie maanden na het in kracht van gewijsde gaan van het vonnis onder verbeurte van een dwangsom van 50.000,-fr. per dag vertraging;
- zegt dat de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval van niet uitvoering van het vonnis, van ambtswege in de uitvoering kunnen voorzien;
- de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen machtigt de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;
- voor recht zegt dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;
- overeenkomstig art. 39 §2 decreet 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning het verbod tot exploitatie beveelt van de onderneming gevestigd te voor 10 jaar
op straffe van een dwangsom van 100.000,-fr. per vastgestelde inbreuk;

- zich onbevoegd verklaart om kennis te nemen van de vordering van de burgerlijke partij met betrekking tot de feiten van 10 mei 1993 en 20 mei 1995;

- de vordering van de burgerlijke partij voor het overige als volgt gegrond verklaart en beklagde veroordeelt tot betaling van 23.500,-fr. meer de vergoedende intresten vanaf 17 juli 1995, de gerechtelijke intresten en de kosten en het meer- of andersgevorderde afwijst;

- de vordering van de burgerlijke partij met betrekking tot art. 39 §2 van het Milieuvergunningsdecreet niet ontvankelijk verklaart;

- de vordering van de burgerlijke partij voor het overige gegrond verklaart en beklagde veroordeelt tot betaling van 1,-fr. provisioneel, materieel en moreel vermengd, meer de gerechtelijke intresten en de kosten.

Gelet op de beschikking dd. 15 juni 2005 waarbij, onder meer, de **achtste** kamer, met ingang van 1 september 2005, hernummerd werd tot **veertiende** kamer.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de burgerlijke partij in haar
middelen ontwikkeld door Meester Advocaat loco
Meester Advocaat bij de balie te

Gelet op haar conclusie.

Gehoord de burgerlijke partijen in hun middelen
ontwikkeld door Meester Advocaat loco Meester
Advocaat bij de balie te

Gehoord beklagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door
Meester Advocaat bij de balie te

Gelet op zijn conclusie.

Overwegende dat het hoger beroep van beklaagde en van het Openbaar Ministerie en het incidenteel beroep van de burgerlijke partij
tijdig en regelmatig naar vorm werden ingesteld;

dat deze hogere beroepen en het incidenteel beroep derhalve ontvankelijk zijn.

Overwegende dat de strafvordering vervallen is door verjaring, nu het laatste ten laste gelegde feit zou zijn gepleegd op 17 juli 1995 en de meest nuttig stuitingsdaad werd gesteld door het hoger beroep van Openbaar Ministerie op 3 april 1997;

dat de zaak in graad van hoger beroep maar werd ingeleid op 21 september 2005;

dat geen afdoende schorsingsgrond te dezen voorhanden is;

Overwegende dat zich ter terechtzitting van
29 januari 1997 burgerlijke partij stelde:

dat deze partij een schadevergoeding vorderde ten bedrage van 2.962,28 euro (voorheen 119.498,-fr.) in hoofdsom, te vermeerderen met de vergoedende intresten;

dat door de eerste rechter een schadevergoeding van 582,55 euro (vooreen 23.500,-fr.) te vermeerderen met de vergoedende intresten werd toegekend;

dat door deze burgerlijke partij vervolgens incidenteel hoger beroep wordt ingesteld en zij haar oorspronkelijke vordering herneemt;

dat de eerste rechter terecht heeft vastgesteld dat beklaagde niet werd vervolgd voor feiten van 10 mei 1993, zodat hij terecht het onderdeel van de vordering van de burgerlijke partij, dat betrekking heeft op de vergoeding van de schade veroorzaakt door deze feiten, niet heeft toegekend;

dat de overwegingen, die terzake door burgerlijke partij in haar ter terechtzitting neergelegde conclusies worden gemaakt, hieraan geen afbreuk kunnen doen;

dat het niet aan de orde is te weten of deze feiten al dan niet bewezen zouden zijn;

dat overigens de burgerlijke partij ook niet voorhoudt dat de strafvordering ook deze feiten tot voorwerp heeft gehad;

dat verder de eerste rechter terecht de ten laste gelegde feiten van 20 mei 1995 niet bewezen heeft verklaard;

dat het Hof verwijst naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter en deze tot zijne maakt;

dat door de burgerlijke partij geen elementen worden aangebracht ter weerlegging van deze beoordeling;

dat zij niet bewijst dat de vervuiling op 20 mei 1995 te wijten is aan een niet respecteren van de betrokken lozingsvergunning;

dat ten slotte de eerste rechter terecht de door de burgerlijke partij gevorderde "forfaitaire verhoging voor algemene administratie" heeft afgewezen;

dat de burgerlijke partij het bestaan van de schade, waarvan zij door deze forfaitaire verhoging vergoeding vordert, niet bewijst;

dat voor het overige beklagde geen betwistingen laat gelden met betrekking tot de door de burgerlijke partij gevorderde schadevergoeding;

dat hij evenmin enige betwisting opwerpt ten aanzien van de burgerlijke partijstelling van de burgerlijke partijen

dat de burgerlijke partij de veroordeling vordert van een burgerrechtelijk aansprakelijke partij

dat evenwel deze partij niet en nooit in het geding werd betrokken;

dat de burgerlijke partijstellingen dan ook ontvankelijk en gegrond worden verklaard, zoals toegekend door de eerste rechter.

Overwegende dat geen der partijen nog aandringen ten aanzien van de ingestelde herstellvordering;

dat ter terechtzitting van 9 november 2005 de burgerlijke partij verklaarde niet langer het herstel in de vorige staat te vorderen, en dit in afwijking van het door deze burgerlijke partij bij conclusie gevorderde;

dat immers, zoals uiteengezet door beklagde in zijn ter terechtzitting neergelegde conclusie, deze vordering zonder voorwerp is geworden, nu reeds vele jaren in faling is,

de betrokken gebouwen en gronden heeft aangekocht van de curator en alle gebouwen heeft gesloopt;

dat deze vaststellingen van beklagde overigens niet worden betwist door deze burgerlijke partij.

Overwegende dat, nu de strafvordering vervallen is door verjaring, de strafrechter niet vermag krachtens artikel 39 §2 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning bij wege van

veiligheidsmaatregel een exploitatieverbod op te leggen (cfr. Cass. 9 november 1999, Arr.Cass.,

OM DEZE REDENEN,

HET HOF, recht doende op tegenspraak.

Gelet op de artikelen:

- 2, 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935.
- 3, 4, 21 tot 27 van de wet van 17 april 1878,
- 1, 2, 3, 7, 44 en 45 van het Strafwetboek,
- 1382 van het Burgerlijk Wetboek,
- 66, 162, 185, 190, 194, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering.

Ontvangt de hogere beroepen en er recht op doende.

Stelt vast dat de strafvordering is vervallen door verjaring.

Laat de kosten van de strafvordering in beide aanleggen ten laste van de Staat.

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden.

Verklaart de burgerlijke partijstellingen ontvankelijk en gegrond in hoger bepaalde mate.

Bevestigt dienvolgens het bestreden vonnis op burgerlijk gebied in al zijn beschikkingen.

Verwijst beklagde in de kosten van de burgerlijke vorderingen in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op € 36,83.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de veertiende kamer van het **Hof van Beroep** te Antwerpen op

ZEVEN DECEMBER TWEEDUIZEND EN VIJF.

Aanwezig:

Voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Advocaat-Generaal,
Griffier,